

فصلنامه علمی - پژوهشی گیاه و زیست بوم

سال ۶، شماره ۲۴، زمستان ۱۳۸۹

بررسی اثر مقادیر مختلف محلولپاشی روی بر عملکرد روغن در ارقام کلزا

علی رضا هوشمندفر^{۱*}، فرهنگ مراغی^۲، داود ارادتمند اصلی^۱، فرناز افیده^۳، هادی حیدری^۳، فرنوش مراغی^۳

چکیده

برای بررسی اثر مقادیر مختلف محلولپاشی روی بر میزان درصد روغن، عملکرد دانه و عملکرد روغن دانه کلزا هیبریدهای هایولا ۴۰۱ (C₁) و هایولا ۴۰۱ (C₂)، آزمایشی فاکتوریل در غالب طرح پایه بلوک‌های کامل تصادفی در سال زراعی ۱۳۸۶-۱۳۸۷ در شهرستان ساوه در چهار سطح روغن از منبع سولفات روغن به مقادیر صفر (Z₁), دو در هزار (Z₂), چهار در هزار (Z₃) و شش در هزار (Z₄) در سه تکرار به اجرا در آمد. نتایج آزمایش نشان داد که با افزایش مقادیر مصرف سولفات روغن، میزان درصد روغن، عملکرد دانه و عملکرد روغن دانه به صورت معنی‌دار افزایش می‌یابد. در مقایسه‌ی دو رقم نیز مشخص شد که رقم هایولا ۴۰۱ در صفت عملکرد و درصد روغن دانه، بیشترین مقادیر را به خود اختصاص داده است. همچنین در شرایط این آزمایش بالاترین میزان عملکرد روغن دانه کلزا مربوط به تیمار Z₄C₁ به میزان ۱۵۱۶ کیلوگرم در هектار حاصل شد.

کلمه‌های کلیدی: درصد روغن دانه، سولفات روغن، کلزا، عملکرد روغن دانه

۱- دانشگاه آزاد اسلامی، واحد ساوه، گروه زراعت و اصلاح نباتات، ساوه، ایران. مسئول مکاتبه. (houshmandfar@iau-saveh.ac.ir)

۲- دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شهری، گروه زیست‌شناسی، تهران، ایران.

۳- شرکت فن آوران زیست بوم، تهران، ایران.

تاریخ دریافت: زمستان ۱۳۸۸ تاریخ پذیرش: بهار ۱۳۸۹

مقدمه

دستیابی به افزایش عملکرد و بهبود کیفیت محصول کلزا است (مرشدی، ۱۳۸۸). این گیاه دارای حساسیت بالا به کمبود عناصر ریز مغذی به ویژه روی می‌باشد (ملکوتی و طهرانی، ۱۳۷۹). روی از جمله عناصر غذایی ریزمغذی مورد نیاز گیاه بوده که کمتر در ساختمان چهار آنزیم کربنیک آنهیدراز، الكل دهیدروژناز، سوپر اکسید دسیموتاز و RNA پلیمراز شرکت دارد (ادهمی و همکاران، ۱۳۸۸) و در نتیجه کمبود آن، سنتز پروتئین کاهش می‌یابد (Marschner *et al.*, 1995). مصرف روی در کلزا سبب افزایش شاخه‌بندی، تعداد خورجین و عملکرد دانه می‌شود و چنانچه مصرف آن به صورت محلول‌پاشی قبل از گلدهی انجام شود، سبب افزایش تشكیل دانه می‌شود (Grant & Bailing, 2000). علاوه بر روی، گوگرد موجود در کود سولفات روی با توجه به نقش گوگرد در ساختمان اسید آمینه‌هایی چون سیستئین و متیونین و در نتیجه بخشی از ساختمان پروتئین (خلدبرین و اسلامزاده، ۱۳۸۰)، می‌تواند سبب افزایش عملکرد دانه و در نتیجه افزایش تولید روغن شود (Biswas *et al.*, 1995) در تحقیقات انجام شده، مصرف روی از منبع سولفات روی سبب افزایش عملکرد کمی و کیفی محصول کلزا شده است. همچنین بین مصرف روی و عملکرد روغن در گیاه کلزا هم بستگی مثبت و معنی‌داری گزارش شده است (Pegeau *et al.*, 2001؛ صفاری، ۱۳۸۴؛ صفاری، ۱۳۸۴). مصرف خاکی سولفات روی به میزان ۴۰ کیلوگرم در هکتار به روش نواری به همراه دو مرحله محلول‌پاشی سولفات روی سبب ایجاد بالاترین عملکرد دانه در منطقه دزفول شده است (میرزاشهی و همکاران، ۱۳۸۲). مصرف سولفات روی علاوه بر افزایش کمیت محصول

روغن‌های نباتی برای تأمین کالری مورد نیاز بدن انسان به عنوان پر انرژی‌ترین و فشرده‌ترین منبع سوخت و ساز پس از کربوهیدرات‌ها از اهمیت بسیاری بخوردار می‌باشد. در ایران روغن به عنوان یکی از کالاهای مهم کشاورزی مورد نیاز مردم، از سال‌های دور مورد توجه بوده است. امروزه با کاهش سهم مصرف روغن حیوانی ضمن تعدیل سرانه مصرف، روغن گیاهی جایگزین روغن حیوانی شده است. بسیاری از کشورهای توسعه نیافته غلیرغم محدودیت اراضی خود در سال‌های اخیر گوناگونی و سطح کشت دانه‌های روغنی را افزایش داده‌اند. همچنین برخی از کشورهای در حال توسعه که پیش از این وارد کننده روغن با مقدار کم مصرف سرانه بوده‌اند، توانسته‌اند جایگاه خود را در زمره صادرکنندگان روغن تثبیت کنند. کلزا (Brassica napus L.) از جمله گیاهان زراعی با سابقه‌ی کشت طولانی در بسیاری از کشورهای جهان می‌باشد که در سال‌های اخیر به عنوان گیاهی ارزشمند با دارا بودن بیش از ۴۰ درصد روغن خوراکی بدون کلسترول و میزان کم اسیدهای چرب اشباع شده، از نظر تأمین بهداشت سلامتی و روغن جایگاه ویژه‌ای را در بین گیاهان دانه روغنی به خود اختصاص داده است (مرشدی، ۱۳۸۸). وجود دو تیپ رشد کلزا پاییزه و بهاره امکان کشت این گیاه را در اقلیم‌های متفاوت سرد، معتدل سرد، گرم جنوب و گرم و مرطوب شمال فراهم آورده است. در ایران عمده زراعت این گیاه در استان‌های گلستان، مازندران و فارس انجام می‌شود (منصوری، ۱۳۸۸). توجه به عامل‌های مدیریت زراعی به ویژه مصرف صحیح و به موقع عناصر غذایی یکی از روش‌های

(۹۰ کیلوگرم پتاسیم در هکتار) پخش سطحی شده و توسط دیسک با خاک سخم خورده مخلوط شد. ابعاد کرتها چهار در شش متر و بذرکاری به وسیله‌ی بذرکار همدانی روی ردیفها صورت گرفت. فاصله‌ی بذرها روی پشته ۳۰ سانتی‌متر و در هر گوده چهار تا پنج بذر قرار داده و روی آن‌ها با خاک پوشانده شد. محلول‌پاشی در چهار سطح به میزان: صفر (شاهد)، دو در هزار، چهار در هزار و شش در هزار از منبع سولفات‌روی، یک مرتبه در مرحله‌ی گلدهی صورت گرفت. برداشت پس از رسیدن کامل غلافها به صورت دستی در مساحت دو متر مربع وسط هر کرت انجام شد و پس از گذشت سه روز، غلافها کوبیده شده و دانه‌های کلزا از کلش جدا شده و عملکرد هر تیمار با استفاده از ترازوی دقیق مشخص شد. برای اندازه‌گیری درصد روغن از روش سوکسله استفاده شد (Pritchard *et al.*, 2000)؛ صفاری، ۱۳۸۴). محاسبات آماری با استفاده از نرم افزارهای Excel و MSTATC و مقایسه‌ی میانگین‌ها با استفاده از آزمون دانکن در سطح احتمال یک درصد انجام شد.

نتیجه‌گیری

نتایج حاصل از تجزیه‌ی واریانس در این مطالعه نشان‌دهنده‌ی وجود اختلاف معنی‌دار در سطح یک درصد آماری بین مقادیر مختلف محلول‌پاشی سولفات‌روی و درصد روغن دانه، عملکرد دانه و عملکرد روغن دانه کلزا می‌باشد (جدول ۱). بررسی مشاهده‌های حاصل از مقایسه‌ی میانگین‌ها نشان‌دهنده‌ی این نکته بود که اندازه‌های مختلف محلول‌پاشی سولفات‌روی از نظر عملکرد دانه، درصد روغن دانه و همچنین عملکرد روغن در سه گروه جداگانه قرار گرفته‌اند بطوریکه مقدار محلول‌پاشی

Graham *et al.*, 1992 ; Marschner, 1993) معنی‌دار دارد (میرزاشاھی و همکاران، ۱۳۸۲). نتایج آزمایش مرشدی (۱۳۷۹) در کرمان نشان داد که اثر سولفات‌روی بر گیاه کلزا بر طول خورجین، تعداد دانه در خورجین، تعداد خورجین، عملکرد و درصد روغن دانه و در نتیجه عملکرد روغن دانه معنی‌دار است. بنابراین با توجه به مشخص نبودن اثر سطوح مختلف محلول‌پاشی روی بر عملکرد روغن دانه کلزا در منطقه‌ی ساوه، مطالعه‌ی حاضر با استفاده از ارقام هیبرید هایولا ۴۰۱ و ۳۰۱ به مرحله‌ی اجرا درآمد.

مواد و روش‌ها

برای بررسی اثر سطوح مختلف محلول‌پاشی عنصر روی بر میزان درصد روغن و عملکرد روغن دانه کلزا ارقام هایولا ۴۰۱ و هایولا ۳۰۱ (هیبرید-بهاره) آزمایشی فاکتوریل در غالب طرح پایه بلوک‌های کامل تصادفی در سه تکرار در سال زراعی ۱۳۸۷-۱۳۸۶ در مزرعه‌ی مؤسسه تحقیقات کشاورزی شهرستان ساوه با عرض جغرافیایی حدود ۳۵ درجه و ۲ دقیقه شمالی و طول جغرافیایی حدود ۵۰ درجه و ۲۱ دقیقه شرقی و با ارتفاع ۱۰۵۵ متر از سطح دریا به اجرا در آمد. قبل از کاشت بر اساس نتایج آزمون خاک (بافت خاک: شنی لومی، مقدار ۲/۷ نیتروژن نیتراتی و آمونیاکی به ترتیب: ۱۳/۷ و ۲/۷ قسمت در میلیون، نیتروژن کل: ۰/۵ درصد، کربن آلی: ۰/۴۹ درصد، اسیدیتۀ خاک: ۷/۷، هدایت الکتریکی عصاره اشباع: ۳/۶ میلی‌موس بر سانتی‌متر، فسفر قابل جذب: ۱۹/۸ و پتاسیم قابل جذب: ۲۵۰ قسمت در میلیون). کودهای اوره (۱۲۰ کیلوگرم نیتروژن در هکتار)، تریپل سوپر فسفات (۱۱۰ کیلوگرم فسفر در هکتار) و سولفات‌پتاسیم

برای هایولا ۴۰۱ و ۳۰۱) و مقادیر محلولپاشی سولفات روی و عملکرد روغن دانه (عدد رگرسیونی ۸۲٪ به ترتیب برای هایولا ۴۰۱ و ۳۰۱) ایجاد کرد.

بحث

نتایج بدست آمده در این آزمایش نشان داد که با افزایش میزان مقادیر محلولپاشی سولفات روی عملکرد دانه افزایش می‌یابد. این میزان افزایش عملکرد دانه به ازای افزایش مصرف سولفات روی از قانون بازدهی نزولی پیروی می‌کند، بطوریکه با افزایش مصرف سولفات روی، عملکرد دانه افزایش می‌یابد ولی میزان افزایش عملکرد دانه در مقادیر بالاتر سولفات روی به تدریج کمتر شده و سبب می‌شود که تفاضل عملکرد دانه از تیمار شاهد به میزان کمتری افزایش یابد. تعدادی از محققان نیز نتایج مشابهی را در این رابطه گزارش داده‌اند (میرزاشهی و همکاران، ۱۳۸۲؛ گواهی و اشیدری، ۱۳۸۵؛ Sharma *et al.*, 1991). در مطالعه‌ی حاضر با افزایش مقدار مصرف سولفات روی، میزان روغن دانه نیز افزایش یافته است، این امر در تحقیقات انجام شده توسط محققان دیگر نیز گزارش شده است (رحمانی و همکاران، ۱۳۸۶). مقدار این افزایش به صورت تابع هیپربولیک می‌باشد که از قانون بازدهی نزولی پیروی می‌کند، علت این امر شاید به این دلیل است که با افزایش میزان مقادیر سولفات روی مصرفی، گیاه در مراحل پایانی رشد خود با توجه به افزایش نقش عنصر روی در متابولیسم گیاه کلزا، با استفاده از مقادیر برگپاشی سولفات روی میزان عملکرد و درصد روغن دانه را افزایش داده است (Marschner *et al.*, 1995).

شش در هزار با میانگین ۴۳/۶۲ بیشترین و عدم کاربرد محلولپاشی سولفات روی در تیمار شاهد با میانگین ۳۷/۶۵ کمترین میزان درصد روغن را به خود اختصاص داده‌اند (جدول ۲). بالاترین میزان Z₄C₁ عملکرد دانه و عملکرد روغن مربوط به تیمار با میانگین به ترتیب ۳۴۱۰ و ۱۵۱۶ کیلوگرم در هکتار و پایین‌ترین میزان مربوط به تیمار Z₁C₂ با میانگین تولید دانه و عملکرد روغن به ترتیب ۲۸۹۰ و ۱۰۸۴ کیلوگرم در هکتار بدست آمد (جدول ۳). مقایسه‌ی میانگین تیمارهای سولفات روی در مقادیر دو در هزار، چهار در هزار و شش در هزار نسبت به عدم کاربرد این عنصر در تیمار شاهد به ترتیب سبب افزایش عملکرد دانه به میزان ۱۱/۸، ۱۴/۹ و ۱۷/۸ افزایش عملکرد روغن به میزان ۰/۹۰، ۰/۹۰ و ۰/۸۵ در رقمهای ۴۰۱ و سبب افزایش عملکرد دانه به میزان ۰/۲، ۰/۰۱ و ۰/۰۵ و افزایش عملکرد روغن به میزان ۰/۰۱ و ۰/۰۲ در رقم ۳۲/۱ درصد در رقم هایولا ۰/۰۱ شد. در مقایسه‌ی دو رقم نیز مشخص شد که رقم هایولا ۰/۰۱ در صفت عملکرد، درصد روغن دانه و عملکرد روغن دانه بیشترین مقادیر را به خود اختصاص داده است (جدول ۲). همچنین با توجه به شکل‌های یک، دو و سه با استفاده از فرمول‌های

$$Y=1017X+38.72 \quad Y=69967X+3026$$

$$Y=61570X+1171 \quad Y=401 \text{ برای رقم هایولا ۰/۰۱}$$

$$Y=74617X+2954 \quad \text{استفاده از فرمول‌های}$$

$$Y=61638X+1099 \quad Y=1016X+37.22$$

$$Y=1016X+37.22 \quad \text{برای رقم هایولا ۰/۰۱ می‌توان برازش خوبی به ترتیب از}$$

$$\text{مقادیر محلولپاشی سولفات روی و درصد روغن دانه} \quad \text{عدد رگرسیونی ۸۱٪ و ۷۶٪ به ترتیب برای هایولا}$$

$$\text{(عدد رگرسیونی ۸۱٪ و ۷۶٪ به ترتیب برای هایولا ۰/۰۱ و ۰/۰۲، مقادیر محلولپاشی سولفات روی و عملکرد دانه (عدد رگرسیونی ۸۵٪ و ۸۲٪ به ترتیب برای هایولا ۰/۰۱ و ۰/۰۲)}$$

توسط گیاهان می‌باشد. همان طور که گفته شد، در شرایط مطالعه‌ی حاضر افزایش مقادیر محلول پاشی سولفات‌روی همبستگی مثبت و معنی‌داری با عملکرد دانه، درصد روغن و در نتیجه عملکرد روغن کلزا نشان داد، شاید این رابطه به دلیل حساسیت گیاه کلزا به کمبود روی می‌باشد، بطوریکه مصرف کودهای حاوی روی به ویژه سولفات‌روی موجب افزایش عملکرد و درصد روغن دانه می‌شود که این افزایش گاهی با کاهش میزان اسید اورسیک همراه است (Grant & Bailing, 2000)، به علاوه این که مصرف گوگرد به صورت سولفات‌روی در آغاز گلدهی، با برطرف کردن نیاز گوگردی در مرحله زایشی گیاه سبب افزایش عملکرد، درصد روغن و در نتیجه افزایش میزان روغن استحصالی کلزا شود (صفاری، ۱۳۸۴؛ Jackson, 2000).

همچنین با توجه به نتایج بدست آمده چنین به نظر می‌رسد که با مصرف سولفات‌روی عملکرد دانه و درصد روغن دانه افزایش یافته و سبب افزایش عملکرد روغن دانه شده است. افزایش عملکرد روغن دانه تا یک حد معین از راه افزایش درصد روغن و عملکرد دانه توسط محققان دیگر نیز گزارش شده است (احمدی و جاویدفر، ۱۳۷۷؛ Sharma *et al.*, 1991) در مقایسه‌ی دو رقم نیز مشخص شد که رقم هایولا ۴۰۱ نسبت به هایولا ۳۰۱ دارای عملکرد دانه بالاتر و همچنین درصد افزایش عملکرد بیشتری می‌باشد که در نتیجه (با توجه به بالاتر بودن میزان درصد روغن دانه در هایولا ۴۰۱) سبب افزایش عملکرد روغن دانه در این رقم شده است. شاید این امر به دلیل اثر تفاوت ژنتیکی در جذب عناصر غذایی

جدول ۱- خلاصه تجزیه واریانس اثر تیمارهای سولفات‌روی و رقم بر صفات مورد بررسی

	عملکرد روغن دانه	درصد روغن دانه	عملکرد دانه	درجه آزادی	منابع تغییرات
۱۶۶۶۱۱/۶۳۳**	۴۲/۷۸۴**	۲۷۸۴۵۲/۷۰۸**	۳	سولفات‌روی	
۲۲۰۹۴/۷۹۹**	۱۳/۵۶۰**	۸۰۳۰/۰۴۲**	۱	رقم	
۸۲۳/۷۸۹ ns	۰/۱۰۳ ns	۹۹۲/۵۹۷ ns	۳	سولفات‌روی × رقم	
۴۸۵/۸۵۱	۰/۱۱۴	۴۰۶/۲۸۰	۱۴	اشتباه آزمایشی	
۱۶/۷	۸/۲	۶/۳	-	ضریب تغییرات (درصد)	

* و ** به ترتیب غیر معنی‌دار و معنی‌دار در سطح احتمال ۵٪ و ۱٪ می‌باشند. ns

جدول ۲- مقایسه میانگین صفات مورد بررسی در سطوح مختلف سولفات روی و رقم

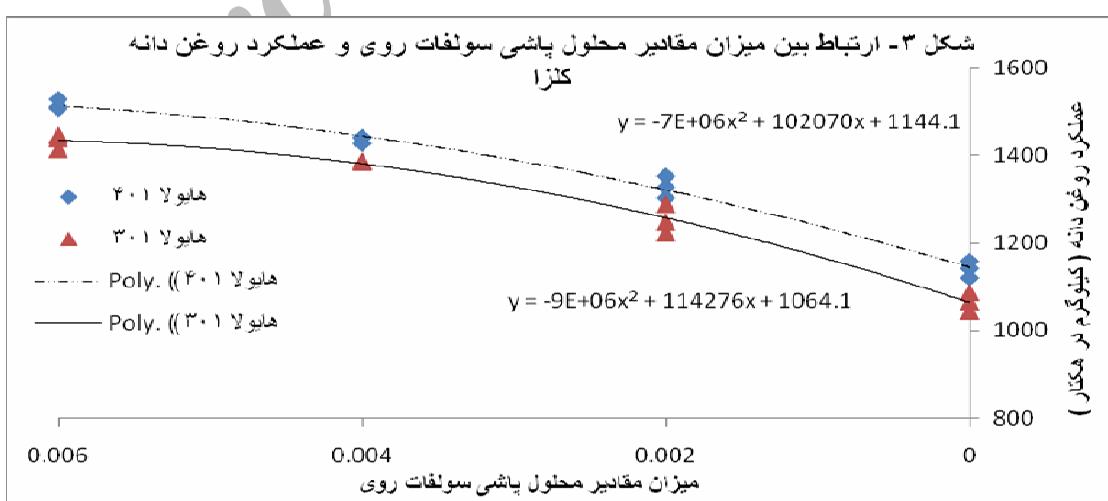
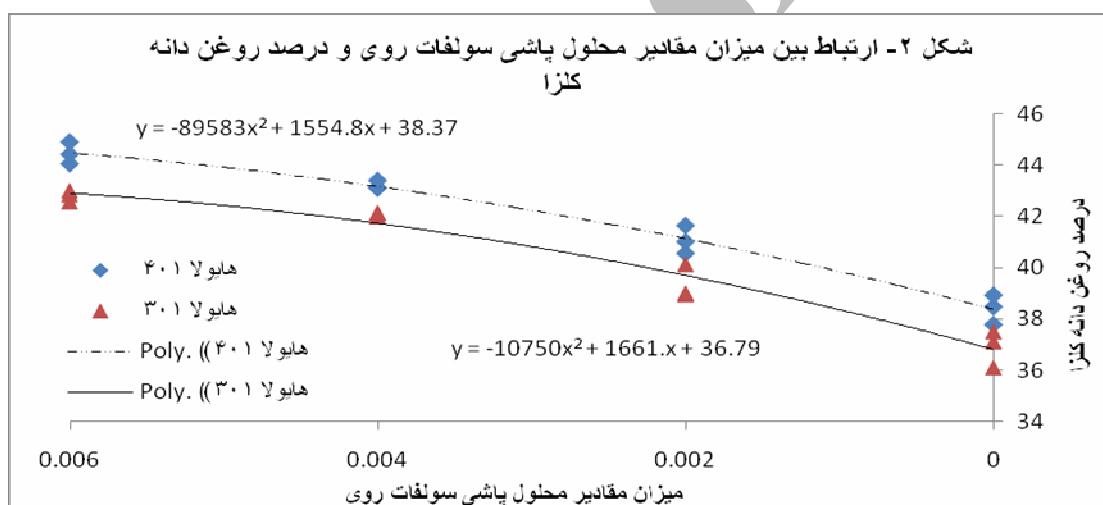
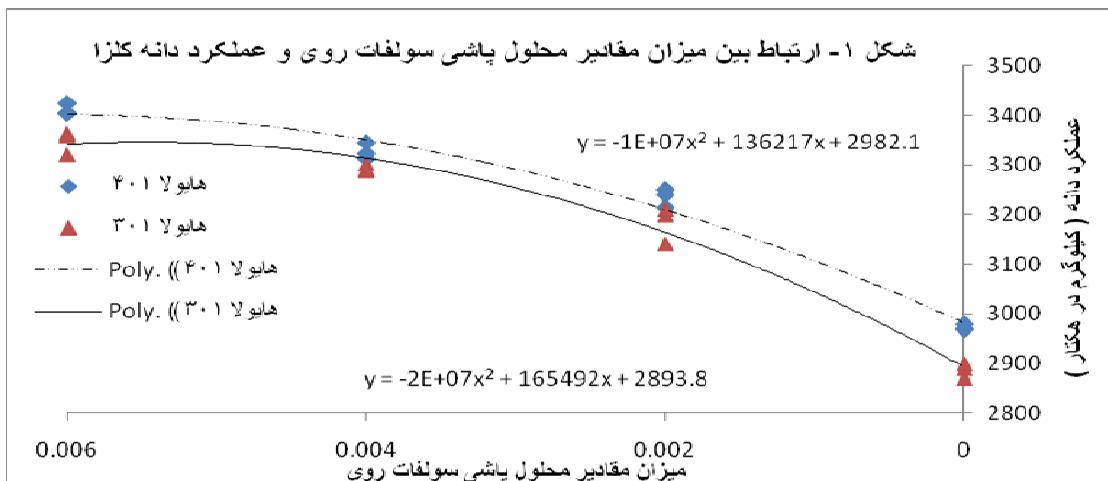
عملکرد روغن دانه (کیلوگرم در هکتار)	درصد روغن دانه	عملکرد دانه (کیلوگرم در هکتار)	تیمار سولفات روی (Z) رقم (C)
۱۱۰۰/۱۱۷c	۳۷/۶۴۸c	۲۸۹۲/۱۶۷c	Z ₁
۱۲۹۰/۷۱۷b	۴۰/۲۱۰b	۳۲۰۹/۱۶۷b	Z ₂
۱۴۱۱/۳۰۰a	۴۲/۶۳۵a	۳۳۱۱/۱۶۷a	Z ₃
۱۴۷۴/۱۶۷a	۴۳/۶۲۰a	۳۳۷۹/۰۰۰a	Z ₄
۱۳۴۹/۴۱۷a	۴۱/۷۸۰a	۳۲۱۶/۱۶۷a	C ₁
۱۲۸۸/۷۳۳b	۴۰/۲۷۷b	۳۱۷۹/۵۸۳b	C ₂

حروف مشترک در هر ستون نشان دهنده عدم وجود اختلاف معنی دار در سطح احتمال ۱۰٪ می باشد.

جدول ۳- مقایسه میانگین اثر متقابل سولفات روی و رقم در صفات مورد بررسی

عملکرد روغن دانه (کیلوگرم در هکتار)	درصد روغن دانه	عملکرد دانه (کیلوگرم در هکتار)	تیمار سولفات روی رقم
۱۱۱۶/۱۶۷e	۳۸/۳۸۷de	۲۸۹۴/۰۰۰e	C ₁
۱۰۸۴/۰۶۷e	۳۶/۹۱۰e	۲۸۹۰/۳۳۲e	C ₂
۱۳۲۸/۵۳۳cd	۴۱/۰۷۰c	۳۲۳۴/۶۶۷cd	C ₁
۱۲۵۲/۹۰۰d	۳۹/۳۵۰d	۳۱۸۳/۶۶۷d	C ₂
۱۴۳۷/۰۳۳ab	۴۳/۲۰۷ab	۳۳۲۶/۰۰۰abc	C ₁
۱۳۸۵/۵۶۷bc	۴۲/۰۶۳bc	۳۲۹۶/۳۳۳bc	C ₂
۱۵۱۵/۹۳۳a	۴۴/۴۵۷a	۳۴۱۰/۰۰۰a	C ₁
۱۴۳۲/۴۰۰abc	۴۲/۷۸۳b	۳۳۴۸/۰۰۰ab	C ₂

حروف مشترک در هر ستون نشان دهنده عدم وجود اختلاف معنی دار در سطح احتمال ۱۰٪ می باشد.

منابع

- ادهمی، ا.، فرجی، و ع. گندمی. ۱۳۸۸. اثر روی بر عملکرد، اجزاء عملکرد و روغن کلزا. مجموعه مقالات یازدهمین کنگره علوم خاک ایران، صفحه‌های ۱۰۸۷-۱۰۸۵.
- احمدی، م.ر. و ف. جاویدفر. ۱۳۷۷. تغذیه گیاه روغنی کلزا. شرکت سهامی خاص توسعه کشت دانه‌های روغنی.
- خلدبرین، ب. و ط. اسلامزاده. ۱۳۸۰. تغذیه معدنی گیاهان عالی. انتشارات دانشگاه شیراز، صفحه ۹۰۲.
- رحمانی، د. ع. پازوکی، اح. شیرانی‌راد، ع. ولد آبادی، و د. جهانفر. ۱۳۸۶. اثر سطوح مختلف محلول‌پاشی روی و منابع نیتروژن سرک بر درصد روغن و عملکرد روغن دانه کلزای پاییزه. گیاه و زیست بوم، شماره ۱۰. صفحات ۳۵-۲۲.
- شهابی‌فر، ج. و ر. خوش‌نظر. ۱۳۸۴. بررسی اثرات سطوح مختلف بر و روی برخی صفات کمی و کیفی کلزا. چکیده مقالات نهمین کنگره علوم خاک ایران، صفحه‌های ۱۳۳-۱۳۲.
- صفاری، ح. ۱۳۸۴. بررسی تأثیر روش و میزان بهینه کودهای ریزمغذی دارای آهن و روی بر عملکرد کمی و کیفی روغن کلزا. مجموعه مقالات اولین سمینار علمی کاربردی صنعت روغن نباتی ایران، صفحات ۱۸۳-۱۸۶.
- گواهی، م. و اشیدری. ۱۳۸۵. بررسی اثر کودهای پتاسیم و گوگرد بر روی درصد روغن، پروتئین و جذب گوگرد دانه کلزای بهاره در منطقه کرمان. چکیده مقالات جشنواره ملی کلزا. معاونت ترویج و نظام بهره‌برداری وزارت جهاد کشاورزی، صفحه ۳۸.
- مرشدی، ا. ۱۳۷۹. بررسی اثر محلول‌پاشی آهن و روی بر عملکرد و خواص کمی و کیفی و غنی سازی دانه‌های کلزا. پایان‌نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه تربیت مدرس.
- مرشدی، ا. ۱۳۸۸. بررسی سطوح مختلف محلول‌پاشی مس و روی بر درصد روغن، پروتئین و غلظت مس و روی در دانه کلزا. مجموعه مقالات یازدهمین کنگره علوم خاک ایران، صفحه‌های ۱۳۰۴-۱۳۰۶.
- ملکوتی، م.ج. و م.م. طهرانی. ۱۳۷۹. نقش ریز مغذی‌ها در افزایش عملکرد و بهبود کیفیت محصولات کشاورزی. نشر آموزش کشاورزی، صفحه ۱۸۱.
- منصوری، س. ۱۳۸۸. تحقیقات به نژادی و به زراعی گیاهان دانه روغنی ایران، دستاوردها و چشم‌اندازها. مجموعه مقالات همایش ملی گیاهان دانه روغنی، صفحه‌های ۱-۸.

هوشمندفر، ع.، م.اکبری فامیله، و م.م.طهرانی. ۱۳۸۸. بررسی اثر مقادیر مختلف محلولپاشی روی بر عملکرد روغن کلزا (Brassica napus L.). مجموعه مقالات همایش ملی گیاهان دانه روغنی. صفحه‌های ۱۳۱۱-۱۳۱۳.

میرزا شاهی، ک.، س.سلیم‌پور، و م.ج.ملکوتی. ۱۳۸۲. بررسی میزان و روش مصرف سولفات‌روی در زراعت کلزا در صفائی آباد دزفول. مجموعه مقالات تغذیه بهینه دانه‌های روغنی. صفحه‌های ۱۱۷-۱۲۲.

Biswas,D.R., S.A.Ali, and M.S.Khera. 1995. Response of gobhi sarson (Brassica napus L., Tsn-706) to nitrogen and sulphur. Journal of the Indian Society of Soil Science. 43(2):220-223.

Grant,C.A. and L.D.Bailing. 2000. Fertility management in canola production. Canada J. of Plant Science. 73: 65-76.

Graham,R.D., J.S.Ascher, and C.Hynes. 1992. Selecting zinc efficient genotypes for soils of low zinc status. Plant and Soil, 146: 241-250.

Grewal,H.S., R.D.Graham and J.Stangoulis. 1998. Zinc-Boron interaction effect in oilseed rape. Journal of plant nutrition. 21:2231-2243.

Jackson,G.D. 2000. Effect of nitrogen and sulfur on canola yield and nitrogen uptake. Agr. J. 9:644-649.

Marschner,H. 1993. Mineral nutrition of higher plants. Second edition. New York, Academic press, USA.

Marschner,H. 1995. Mineral nutrition of higher plants. Academic press. New York, USA. Pp: 889.

Pageau,D., J.Lafond, and G.F.Tremblay. 2001. The effect of boron on the productivity of canola. Proceedings of the 10th international rapeseed congress. Canberra, Australia.

Pritchard,F.M., H.A.Eagles, R.M.Norton, P.A.Salisbury, and M.Nicolas. 2000. Environmental effects on seed composition of Victorian canola. Aus. J. Experimental. Agri. 40:679-685.

Sharma,D.N., Khadar,V.K, R.A.Sharma, and D.Singh. 1991. Effect of different doses and sources of sulphur on the quality and yield of mustard. J. Indian Soc. Soil Sci. 39:197-200.